In afwachting van de bevrijding

Na de Wapenstilstand op 11 november 1918 moest de Brusselse bevolking nog elf dagen wachten op de intrede van de geallieerde legers in de hoofdstad. In de nasleep van de revolutie in Berlijn en de val van de Duitse monarchie, probeerde een inderhaast opgerichte Duitse soldatenraad van het gezagsvacuüm gebruik te maken. Deze soldatenraad, die zich installeerde in het Paleis der Natie, hoopte vergeefs ook de Brusselse bevolking warm te maken voor het revolutionaire elan. De raad verdween na enkele dagen in alle stilte, samen met het oostwaarts terugtrekkende Duitse leger. Voor de Brusselse bevolking en politici kwam de toekomst uit het westen.

In het tijdelijke koninklijke hoofdkwartier, in het kasteel van Loppem, waren ondertussen volop politieke onderhandelingen gestart met het oog op de vorming van de eerste naoorlogse regering. Op 19 november 1918 kreeg de Brusselse bevolking dan het bericht te lezen dat de Koning drie dagen later in Brussel kon worden verwacht en er (zoals op 4 augustus 1914) een zitting van de Verenigde Kamers zou bijwonen. Gezien de politieke en internationale context zaten er ongetwijfeld ingrijpende beslissingen aan te komen.